HVA DIFFRENSIERING ER OG IKKE ER!

I femteklasse fikk vi av geografilæreren følgende spørsmål: «Hvor ligger Liverpool?»
Jeg vifta med handa, her var jeg på hjemmebane: «2. plass i 1. divisjon!».
Klassen lo, læreren forbanna og jeg havnet på gangen igjen.
Hendelsen eksemplifiserer at et spørsmål eller et ord kan:

- *Bevisst misforstås (jeg var en nok en artigklovn som visste svaret ville slå an i klassen)*
- *Ha ulik betydning i ulike settinger (i min fotballverden eller i lærerens geografiverden)*
- *Rett å slett ha et uklart innhold*

Mange ord og uttrykk har altså ulik betydning eller ulik betydning i forskjellige sammenhenger. Følgelig kan det misforstås. Ordet eller uttrykket kan i tilfeller også tas til inntekt for et meningsinnhold som er stikk motsatt av det tiltenkte.
Et eksempel er ordet sosialisme som i utgangspunktet skal stå for frihet, likhet og brorskap. Historia viser dog ulik «praksis». Vi vet at nazismen i ord og handling ikke stod for frihet, likhet og brorskap. Men de brukte likefullt termen: Nasjonalsosialisme.

Uten sammenligning – ordet differensiering blir i deler av fotballmiljøet brukt for å rettferdiggjøre å lage faste grupper ut i fra nivå på trening og i kamp i barnefotballen.

Differensiering er rett nok å legge til rette i forhold til ønsker, modning og forutsetninger innenfor den gruppa du er trener for.
Differensiering handler også om å drive positiv forskjellsbehandling.
Hvorfor?
Å behandle alle spillere likt, utsette dem for nøyaktig de samme utfordringene, for den nøyaktig samme aktiviteten, krever at de lærer på samme måte og med samme hastighet. Sånn er det ikke. Vi skal differensiere påvirkninga på feltet. For trivsel, mestring og utvikling.

Her kommer den viktige presisjonen – som noen bevisst hopper over:
Faste løsninger på differensiering, det vil si å ha faste grupper i trening og kamp – over tid - er det samme som å drive en seleksjonspraksis. Det ønsker vi ikke i barnefotballen.

I fem år har vi i barnefotballen flagget differensiering som et særs viktig organisatorisk, pedagogisk og fotballfaglig verktøy i barnefotballen. Differensierings - «grepet» på trening og i kamp skal gi gode forutsetninger for at alle på laget skal få de rette utfordringer som vil gi mestring, trivsel og utvikling.

I barnefotballen skal vi utfordre spillerne ulikt – men guttene og jentene skal – samtidig være sammen.

For å feie all tvil vekk: kommer her ei liste hva differensiering ikke er:

- DET ER Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE NIVÅ OG LA DE TRENE FYSISK PÅ ULIKE STEDER ELLER PÅ ULIKE TIDSPUNKT
- DET ER Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE NIVÅ OG LA DE FORBLI DELT I HELE ØKTA
- DET ER Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE NIVÅ OG LA DE FORBLI DELT HELE ÅRET
- DET Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE NIVÅ OG KJØRE TRENINGER SOM EKSKLUSIVT FOR NOEN AV NIVÅENE
- DET ER Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE NIVÅ Å LA DE SPILLE I ULIKE SERIER MED VANNTETTE SKÅTT IMELLOM
- DET ER Å DELE TRENINGSGRUPPA I TO ELLER TRE OG DRA PÅ TURNERINGER ELLER TRENINGSLEIRE SOM EKSLUDERER NOEN.

I barnefotballen kan det skille fire år fysiologisk, mentalt eller sosialt hos åtteåringer. Men det utlignes fort – gjennom naturlig modning, tilrettelagt aktivitet og gjevt fordelt oppmerksomhet. Men forskjellene utlignes ikke – om unga ikke blir sett, får et dårligere tilbud eller slutter.

Les mer om differensiering i artiklene:

God planlegging for et nytt flott barnefotball år!

ø